

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/1247/2015
Identifikačné číslo spisu: 8608201365
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8608201365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenskej republiky, zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, proti žalovanému Q., bývajúcemu v F., zastúpenému JUDr. Pavlom Lechmanom, advokátom so sídlom v Kračúnovciach 97, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 29/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2015 sp. zn. 4 Co 199/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník rozsudkom z 24. apríla 2014 č. k. 3 C 29/2008 - 218 určil, že vlastníkom parcely KN „C“ č. XXX/X - trvalý trávny porast o výmere 3 334 m², zapísanej na LV č. XXX, k. ú. W., okres Svidník je Slovenská republika, v správe Slovenského pozemkového fondu v podiele 1/1 k celku (prvý výrok). Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 814,11 eura pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 16,50 eura na účet Okresného súdu Svidník, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (druhý a tretí výrok). V odôvodnení opierajú sa o § 80 písm. c/ O. s. p., § 21 ods. 4 O. s. p., § 2 ods. 1, 2 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, § 14 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti účinného k 17.1.2005, § 134 ods. 1, 3 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že nárok žalobkyne bol oprávnený, keďže na základe výsledkov dokazovania preukázala naliehavý právny záujem na podanie žaloby, a to zosúladenia stavu právneho so stavom skutočným. Podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 7. júna 2000, vyhotoveného Geodéziou Východ, a. s., pobočka 343, Sov. hrdinov 200/33 - AB Svidník, overeného pod číslom XXX/XX . zo dňa 3. júla 2000, Okresným úradom Svidník, katastrálnym odborom, správa katastra Svidník, ako aj z následného geometrického plánu č. XX - XXXX-XX zo dňa 6. mája 1970 je zrejmé, že parcela KN „C“ č. XXX/X - trvalý trávny porast o výmere 3334 m², k. ú. W. vznikla odčlenením z pôvodnej časti

nezaknihovanej parcely č. XXXX, kde číslovanie bolo prevzaté z mapy pôvodného katastra, a v pozemkovej knihe je označená ako cesta. Takéto pozemky, ktoré sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce tvoria verejný majetok a sú vo vlastníctve štátu. Mal za preukázané, že žalovaný nemohol vydržať uvedený pozemok užívajúci od roku 1987 vzhľadom k nedobromyseľnosti užívania pozemku ako vlastného. Pozemok parc. č. XXX/X slúžil na účely prístupovej cesty všetkým občanom obce Matovce a k. ú. W. s tým, že po vzniku JRD Okružle ho vzali do užívania družstva. Ani otec žalovaného nebohý X., ktorý zomrel dňa X. novembra XXXX, nemohol byť dobromyseľný v tom, že mu predmetný pozemok vlastnícky patrí, pretože daný pozemok nebol predmetom dedičského konania po nebohom otcovi žalovaného X. v konaní vedenom pod sp. zn. D 474/87, D 215/91, D 84/93, D 167/97. Súd k výpovedi svedkov uviedol, že boli znalí miestnych pomerov, vedeli sa vyjadriť k skutkovým okolnostiam, sú aj spoluvlastníkmi okolitých pozemkov. Konštatoval, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Poukázal na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, pri ktorom je potrebné preukázanie zákonných podmienok vydržania, t. j. spôsobilosť predmetu držby, uplynutie vydržacej lehoty, dobromyseľnosť a nepretržitosť držby. Okrem uvedených zákonných podmienok vydržať vlastnícke právo môže len oprávnený držiteľ, pričom samotná detencia k vydržaniu nepostačuje. Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti veci sa musí vzťahovať aj na titul, na základe ktorého držiteľ sledoval nadobudnutie vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný nepreukázal splnenie podmienok vydržania sporného pozemku, ani svojich právnych predchodcov. Z tohto dôvodu žalobe vyhovel a určil, že vlastníkom parc. č. KN C XXXX - trvalý trávny porast o výmere 3 334 m², zapísanej na LV č. XXX, k. ú. W., okres Svidník je Slovenská republika, v správe Slovenského pozemkového fondu v podiele 1/1 v celku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne a žalovaného rozsudkom z 20. mája 2015 sp. zn. 4 Co 199/2014 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny v súlade s § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a o súdnom poplatku podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil, stotožnil sa v celom rozsahu s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Aj podľa odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania vyplýva, že sporný pozemok bol využívaný ako verejný neknihovaný, slúžil pre všetkých občanov, používal sa ako cesta a slúžil ako prístup k okolitým pozemkom, ktoré skutočnosti boli potvrdené aj vyhlásením svedkov. Poznamenal, že aj zo samotného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že v minulosti bola časť jeho pozemkov, resp. pozemkov jeho právnych predchodcov odobratá na cestu bez náhrady. Sporný pozemok bol vytvorený z neknihovanej parc. č. XXX, nachádzajúcej sa v k. ú. W., ktorý následne bol prečíslovaný na pozemok parc. č. XXXX, k. ú. W.. Táto skutočnosť vyplýva aj z geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 7. júna 2000, vyhotoveného Geodéziou východ, a.s., pobočka 343, Sovietskych hrdinov 200/33 - AB Svidník overeného pod č. XXX/XX dňa 3. júla 2000 Okresným úradom Svidník, katastrálny odborom, Správou katastra Svidník, ako aj z následného geometrického plánu č. XX-XXXX-XX zo dňa 6. mája 1970, z ktorého je zrejmé, že pozemok parc. č. XXXX uvedený v stave právnom je parcelou neknihovanou. Jej číslovanie bolo prevzaté z mapy pôvodného katastra a v pozemkovej knihe je označená ako cesta. K odvolaniu žalobkyne proti výroku o trovách konania odvolací súd uviedol, že ho považoval za dôvodné z dôvodu nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd bol toho názoru, že hodnota spornej nehnuteľnosti nebola súdom prvej inštancie stanovená správne. Konštatoval, že pre stanovenie hodnoty nehnuteľnosti nie je rozhodujúci druh pozemku, ale dopyt a ponuka pre nehnuteľnosti v určitom čase a mieste. Na túto skutočnosť žalobkyňa správne poukázala, zároveň predložila aj odborné stanovisko týkajúce sa hodnoty nehnuteľnosti, z ktorého vyplynulo, že cena predstavuje 2 Eur/m², z ktorej možno pri stanovení hodnoty sporu vychádzať.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) na pošte 23. júla 2015 dovolanie. Mal za to, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Namietal, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie bez toho, aby skúmal oprávnenosť vydržania podľa platnej právnej úpravy a nezaoberal sa tvrdeniami žalovaného v konaní, ani dôvodmi odvolania, čím

porušil preskúmvaciu právomoc. Poznamenal, že nepreskúmaním dôvodov odvolania, odvolací súd odňal žalovanému aj možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Nesprávnosť rozsudkov súdov nižších inštancií videl v procese dokazovania, keď podľa jeho názoru vyhlásenie svedkov bolo opatrené piatimi podpismi, ale chýbal podpis osoby, ktorá bola bratrancom žalovaného a spoluvlastníkom okolitých nehnuteľností, Q., ktorý dedil po svojom otcovi Q. - bratovi právneho predchodcu žalovaného. Svedkovia H. a H. popreli podpisy na tomto vyhlásení svedkov. Poukázal na obyčajové právo platné na území Slovenska do 31.12.1950, § 132 ods. 1 a 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a z toho plynúce zákonné podmienky oprávnenej držby. Podľa dovolateľa výrok rozsudku súdu prvej inštancie nie je určitý a zrozumiteľný. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie spolu so zrušením rozsudku odvolacieho súdu tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla v celom rozsahu, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutia oboch súdov zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (23. júla 2015), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p.

8. V prejednávanej veci, z obsahu dovolania vyplýva, že je dovolaním napadnutý prvý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v § 238 ods. 2 a 3 O. s. p. Keďže prípustnosť dovolania z § 238 O. s. p. nevyplýva, je zjavné, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v predmetnej veci a podľa tohto ustanovenia nie je prípustné.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že dovolateľ namietal nedostatok riadneho odôvodnenia (nepreskúmateľnosť) rozhodnutí súdov nižšieho stupňa (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), postup pri vykonaní dokazovania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ako aj nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

10. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba uviesť, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

11. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť

rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Vzhľadom na obsah spisu a dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dovolací súd konštatuje, že v danom prípade nejde o výnimočnosť, aby písomné vyhotovenie napadnutého rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ktorá skutočnosť by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa požadované zákonné náležitosti (§ 157 ods. 1 a 2 O. s. p.), uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozhodnutia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

12. Dovolací súd pre úplnosť v súvislosti s nedôvodnou námietkou dovolateľa, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho odvolacími dôvodmi akcentuje právo účastníka na spravodlivé súdne konanie a z neho vyplývajúca povinnosť súdu na limity jeho odôvodnenia a k bodu 11 dodáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavy“) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS/115/03, či sp. zn. III. ÚS/60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvýrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (napr. *Georgidias v. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil III/1997*, či rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

13. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. dovolací súd uvádza, že tzv. iná vada konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolacím súdom je síce relevantným dovolacím dôvodom, sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. Z tohto dôvodu sa dovolací súd námietkou, že konanie odvolacieho súdu je zaťažené tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) nezaoberal.

14. Dovolateľom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, ku ktorým (údajne) dospeli v procese dokazovania, môže zakladať (nanajvýš) tzv. inú vadu konania; v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov, či nesprávneho vyhodnotenia dôkazov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012) a pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany

vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

15. Dovolateľ tiež bezdôvodne vytýkal, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie nie je určitý a zrozumiteľný, k čomu dovolací súd uvádza, že výrok súdneho rozhodnutia musí byť presný, určitý a zrozumiteľný, pokiaľ tomu tak nie je, takýto výrok súdneho rozhodnutia má za následok nevykonateľnosť súdneho rozhodnutia. V prípade, ak predmetom súdneho konania sú právne vzťahy týkajúce sa nehnuteľnosti, je potrebné nehnuteľnosť identifikovať nezameniteľným spôsobom, t. j. jednoznačne určiť, o ktorú konkrétnu nehnuteľnosť ide a kde sa nachádza. Výrok súdneho rozhodnutia týkajúci sa práv k nehnuteľnostiam je vykonateľným len vtedy, ak na jeho podklade môže byť zmena vlastníckych práv zapísaná aj v katastri nehnuteľností v zmysle § 34 ods.1 v spojení s § 36 ods.1 zákona č.162/1995 Z. z. katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“). Katastrálny zákon v ustanovení § 42 ods.1, 2 presne definuje kedy je verejná listina (súdne rozhodnutie) spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností a ako musí byť v ňom nehnuteľnosť označená. Podľa § 42 ods. 2 písm. c/ katastrálneho zákona listina musí obsahovať 1/ označenie nehnuteľnosti podľa katastrálneho územia, 2/ pozemku podľa parcelného čísla evidovaného v súbore popisných informácií, 3/ pozemku evidovaného ako parcela registra “C“ alebo “E“ katastra, 4/ druhu pozemku, 5/ výmery pozemku, 6/ súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je stavba postavená, 7/ čísla bytu alebo nebytového priestoru, čísla poschodia, čísla vchodu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, prípadne na prísluší pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený, 8/ ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, uvádza sa i podiel vyjadrený zlomkom k celku. Vychádzajúc z prvého výroku súdu prvej inštancie dovolací súd mohol len konštatovať splnenie uvedených obligatórnych zákonných podmienok označenia nehnuteľnosti a z toho plynúci záver, že výrok súdneho rozhodnutia je jasný, určitý a zrozumiteľný a predovšetkým materiálne vykonateľný.

16. Obsah dovolacích námietok smeroval tiež k spochybneniu správnosti právneho posúdenia vecí súdmi nižších stupňov. Právne posúdenie vecí je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo osebe nesprávne právne posúdenie vecí v procesne neprípustnom dovolaní ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Keďže podané dovolanie nie je procesne prípustné, dovolací súd sa týmito námietkami nemohol zaoberať.

17. Dovolací súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie vecí nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

18. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol a nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.